

(המשך מעמוד 5)

ההמשך כפי שהבטיח לעשות בי שבע שבועות. אך הפכו תושבי ימית, שהיו חייבים לפנות בסוף מארס את העיר, לאזרחים רצויים, היכולים להמשיך להסתובב במקום גם בי אפריל?

היוזמה באה מצידם של בימאי ההצגה הגדולה המתרחשת בימים אלה בימית. ברגע האחרון ממש, ב-30 במארס — כשנשארו רק 48 שעות לפינוי המיועד של העיר — מסרו השילטונות לתושבים כי ניתן להשיג אישורים שידחו את הפינוי עד ה-15 באפריל. כלומר, עד היום העשירי לפני הפינוי המוחלט של המקום.

אחד התושבים העיר כי די לטלפן למפקדת צה"ל העוסקת בכך, כדי לזכות באישור כבר למחרת היום. במהלך השבועות האחרון חולקו מאות אישורים כאלה. אבל ימית כולו משמש בימים אלה ככימת תיאטרון גדולה, ש"עליה מוצגת הפארסה הלאומית. על הבימה מתרוצצים לכאורה ב"חוסר-סדר בתורי ישיבה ונערות ישראל כשרות, חיילי צה"ל וקצינים בכירים. מפעם לפעם מופיע במקום גם שחקן אורח, כמו שר"ת התיקשורת, מרדכי ציפורי, או הח"כ מרדכי גור. גם בימאי ה"הצגה, שר"ה ביטחון, אריאל שרון, עולה כמעט בכל יום להשמיע רפליקה קצרה.

קהל הצופים במחזה מורכב מעיר תונאים בני כל האומות והצבעים. במקומות הטובים ביותר זוכים כאן הצלמים — בעיקר צלמי הטלוויזיה. לאמרגנים חשוב מאוד להפיץ בכל

הרבייה העולם תמונות של קרבות דמה, של קרע חמור בתוך החברה הישראלית, של קשיים פנימיים עצומים-כביכול המתלווים לפינוי הצפוי. חביבות במיוחד הן תמונות של תינוקות בוכים ושל נשים הגררות לתוך אוטובוסים, חוזרות למקומן וחוזר חלילה. מה שלא מדווחים נציגי כלי-התיקשורת ה"עולמיים, דואגות לפרסם הנציגות יות הדיפלומטיות של ישראל (ראה במדינה, עמוד 57).

גירסה קלילה

ביום החמישי האחרון הורם המסך מעל המערכה המשע"שעת ביותר עד כה. ההכנות לקטע זה התחילו עוד בשעות הבוקר. עשרות צלמי טלוויזיה ורים, עיתור נאים מכל קצוות-הבול, תפסו הרא"שונים את מקומותיהם ביצע ש"בחולות שפת-הים של ימית. היה זה יום שרב קשה ורוב הצופים פשטו את חולצותיהם. העיתור נאיות נשארו בביקני. בזמן ה"המתנה הומונו בקבוקי בירה. נערי כה אפילו תהרות ש-ש"ש. הבימאים המוכשרים הפגינו ב"צורה משכנעת את האימרה הידו"עה, כי כל אירוע היסטורי חוזר פעמיים — בפעם הראשונה כי טרגדיה, בפעם השנייה כפארסה. הדראמה הידועה של הספינה אלטלנה, שנתלקחה מול חופי תל"אביב אחרי שנוורו עליה פנוי "התותח הקדוש", עובדה לגירסה קלילה. סירת-דייגים קטנה, שהסבה ל-

צה"ל מאכיל את מתנגדיו. מול הרובע הדרומי של העיר, שבו התבצרו מתנגדי הנסיגה, נעצרה קנטרינה ניידת של השק"ס. בחורי ישיבה ובחורות מתנגדי הפינוי עורכים קניות באשנב השק"ס המיועד לחיילי צה"ל, ולא למתנגדיהם. זה עוד אבסוד של ההצגה הגדולה בימית.

כמה זה כואב? ובכל זאת, בגין עשה את זה. אין ספק שההצגה לא היתה יכולה להתקיים ללא יוזמתם של ראש-הממשלה, מנחם בגין, ושר הביטחון, אריאל שרון. ההצגה היום-יומית המשותפת של חברי התנועה לעצירת הנסיגה בטיני ושל בגין ושרון, שהתחילה בעת ביקורו הממלכתי של נשיא צרפת, משרתת היטב את מטרותיה התע"מולתיות של ממשלת-ישראל.

גם סירובו של אריק שרון, לפני שבועיים, לצאת למצריים לסיכום שאלות סימון הגבול ה"בינלאומי, היה סצינה במסכת זו של שחוק ודמע. מתנגדי הנסיגה בימית הבינו כי אם שרון אינו ממהר להגיע להסכם עם המצרים, אין עליהם לחשוש מפניו מהיר. כשנאלץ שרון, בסופו של דבר, ביום הראשון השבוע, לצאת ל"קאהיר, הוא העלה סצינה נוספת במחזה ימית. הוא זימן אליו בתל"אביב את מנהיגי המתנגדים והציע להם עיסקה: צה"ל יניח להם להגות את חג הפסח בימית, בתנאי שיתפנו מרצון ב-15 בחודש. אמר"נו לו שאנחנו לא מסכימים לכך בשום אופן", דיווח על כך טלפונית אבי פרחן לאשתו בימית.

מסתבר שהעיסקה המוצעת לא היתה עיסקה כלל. למרות הסירוב להתפנות, הודיע שר-הביטחון כי שומרי-החומות ימית לא יורדו עד אחרי החג.

בינתיים נמשכת ההצגה ללא שינויים. שחקנים נוספים ממשיכים לעלות על הבימה. בראשית השבוע בא לפגישה עם אנשי התנועה לעצירת הנסיגה שר-התיקשורת, מרדכי ציפורי, מישרדו דאג לשכור עבורו את שרותיה של סוכנות צילום תל-אביבית. כל ההוצאות על חשבון הממתנים בתור להתי-קנת טלפון.

ליד אנדרטת אוגדת הפלדה, באותו בוקר שבו חוללה עלידי הביירוניים שהתבצרו בה, טייל רבי אלוף (מיל') מוטה גור, וחיכה שצלמי הטלוויזיה והעיתונות יגלו אותו. הוא שיחק תפקיד ווטר ב"הצגה: כל שנמסר לעיתונאים היה שהוא התארח אצל גאולה כהן בימית.

המסך עדיין לא ירד על הצגה גרועה זו. אך תורים ארוכים של בחורי-ישיבה נראים ביציאה מ"ימית. כשרכבו של קצין צה"ל עצר לגרוע בשער, ביום השני השבוע, התחננו כמה מהם לנסוע איתו צפונה. "מי שהביא אתכם הנה, שיקח אתכם חזרה!" השיב בקרי-רות הקצין והסתלק.

כל הדרך — מן הדין במיצוות הבימאי — ספינות רכור של חיל"הים, בהתקרבה לחוף המיועד הקי"פו אותה ספינות הקי"ב כך, שתפנה יציעי-העיתונאים. יציעי תפקידים נר"ס את עמדותיהם. "ל צה"ל, עם מכ"ש"טנות ארוכות, הוצי"השמאלי של היציע, ליד מצלמות הטלוויזיה. הצלמים טיפסו על הגיפים ובידיהם ציודם הכבד, עד שהצמיגים עמדו כמעט להת"פוצץ. אף קצין לא ביקש מהאורי"חיים לרדת מהרכב הצבאי. להיפך: ההיילים קיבלו הוראה להסתדר כשרשרת חיה, אחוזו זה בידו של זה, ודאגו שנווית הצילום תישאר פנויה. בצד ימין של היציע הוצבו שוטרים במדים מצוחצחים — הניכי בית-הספר לשוטרים.

המרכז נשמר לאנשי התנועה לעצירת הנסיגה. הם באו כדי לקבל את פני האורחים. שעשו את הדרך באלתפננה. איש לא העז כמובן, לחסום את כניסתם לחוף, כדי שלא יסרעו לכוחות-הביטחון.

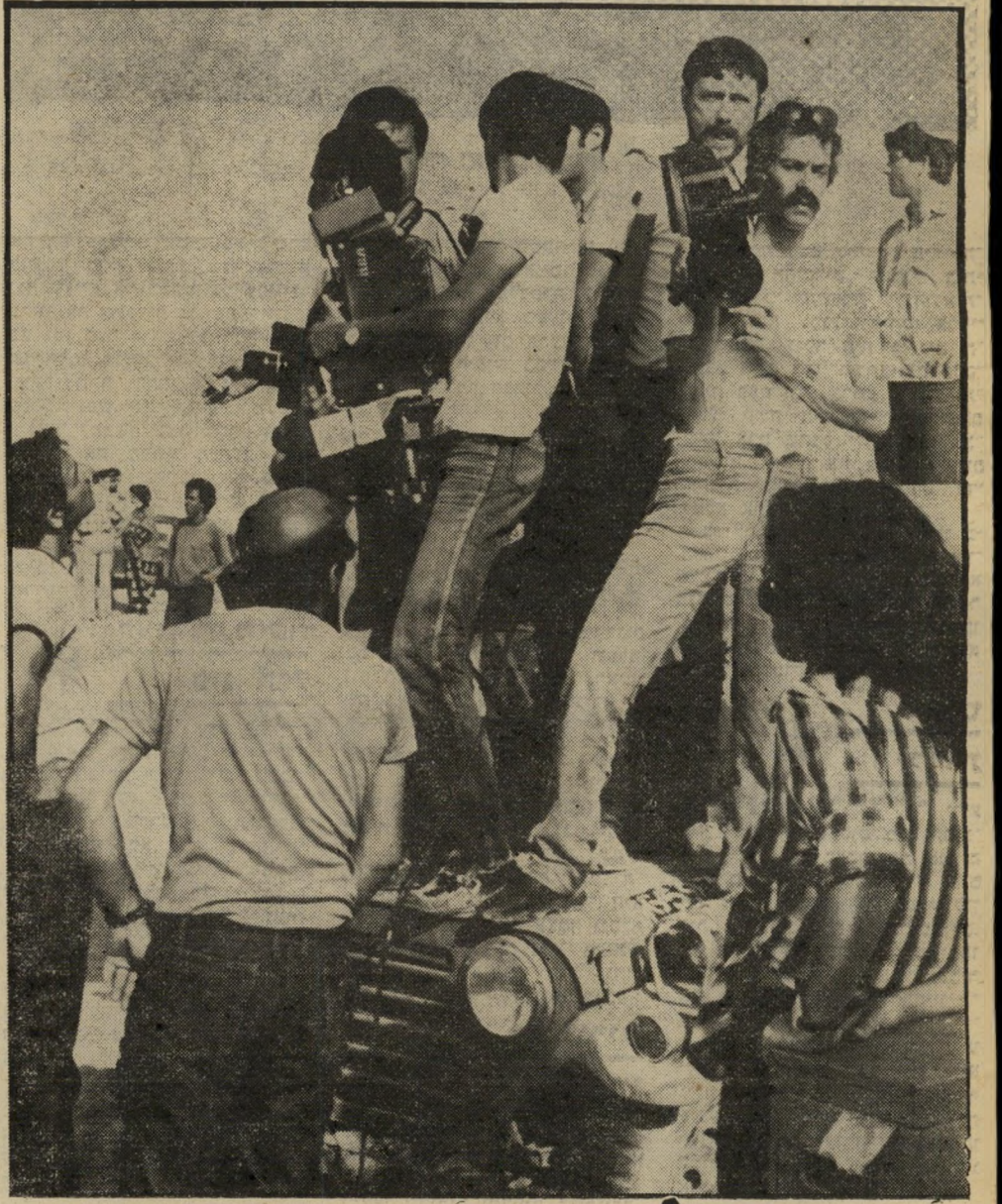
כוח אנשי הצבא והמישטרה היה גדול פי שלושה מאנשי התנועה, מארחיהם של המפליגים מתל"אביב. למרות זאת לא העז איש לחסום את בואם לחוף. מרגע שבו החלו המפעילים לנ"חות על החוף מתוך סירת-גומי, נוצרה מהומה קלה. כולם רצו אל קו המים, הרטובים שעלו מן הים התערבו ביבשים, החיילים שגילמו את לוחמי פלמ"ח התערבו בחובשי-הכיפות שהופיעו בתפקיד גיבורי אצ"ל. כמו בכל הצגה מר"דרנית ראויה לשמה גיטשטש ה"הבדל בין הבימה והיציע. כולם התגודדו ליד הגיפים, שעליהם עמדו הצלמים.

אריק

הבימאי הגדול של ההצגה נוכח באותו היום בכבודו ו"בעצמו במושב אוגדה, שבקירבת המקום. אריאל שרון גילה, שיש לו כישרון רב כמנהל בימה והצגות קירקס.

אחד ממלוויו, אלי לנדאו, עוזר שר-הביטחון לשעבר, שבא להעניף מבט אחרון על העיר הגיועית, טרח להשמיע באוזני העולם הזה דיברי פרשנות על ההצגה הגדולה שהסתיימה בכימת-החולות: "ראיתי כמה שכואב לנטוש בית וללכת". הוא הצביע לעבר קבוצה של חברי התנועה לעצירת הנסיגה, שפתחו בתפילה ספונטנית-קולקטיבית בי שערי ימית והמשיך: "אתה יודע

יום אחד את שמה לאלתפננה הפ"ליגה מרציף המארינה בתל-אביב לכיוון ימית. על סיפונה היו כ-30 מאנשי הימין, שיצאו לדרך ה"מפרכת והמסוכנת כדי לתגבר את מתנגדי הנסיגה בימית. כדי שחסי וחלילה לא תסטה ממסלולה ו"תעגון בטעות בחוף אחר, ליוו אותה

החוף עם הגיע המפעילים. צה"ל העמיד את כל ה"מצעים לרשותם של כלי-התיקשורת, כדי להבטיח את הצלחת הסרטת ההצגה הגדולה של השנה. למען המצלמות מותר הכל — אפילו להפוך גיפ לגרוטאה.

הטלוויזיה מעל לכל רכב צה"ל מנחש טולט לחצי תריסר צלמים ואנשי טלוויזיה זרים המבקשים להנציח את שעתיד להתרחש על